

אתה הנחלת תורה לעמך

מתוך: מחזור מנהג פולין, חלק שני

...כל אלה חוברו על יד איש יודע ומבין לאשורו, אשר הקימונו אנחנו המדפיסים, בשנת תקס"ד, על המלאכה גדולה הזאת, אשר הוסף אומץ ביגיעה נמרצה, למען תת לבני ישראל ספר תמים, כלו מחמדים, והוגה שנית בפעם הזאת ע"י התורני כהר"ר מאיר גאנו יצ"ו בהשתדלות ובבית האחים המדפיסים יהודה ושמואל בני המנוח כ' משה בון סג"ל ז"ל.

בדפוס אשר הקימו ברשיון אדונינו המלך האדיר יר"ה
פה אלטונא ת' ק' פ' ו' לפ"ק [1826]

סדר תרי"ג מצות מחבר ר' שמעון בר יצחק והוא רבינו שמעון הגדול כמו שכתב בשלח סדרש' סימן כ"ט (ובמחזורים הרפ"ט שם המחבר ר"א חזקן והוא שבש"ש כ"ט בזה בבאורי). וסודר לשמונה פרקים פעם אחת על פי א"ב ופעם אחת על פי השר"ק.

ע"פ א"ב.

אתה הנחלת תורה לעמך. וכאב את בן אותם יסרת:
בימינך כתבת דברות חיים. ובאצבעותיך חקקת
תוכחות מוסר: גודל עונשין ואזהרות הרבה. מצות עשה
ומצות לא תעשה: דיני ממונות ודיני נפשות. ונתת מוסר
בנותני מוסר: הזהרת שופטים בל שוחד רשע למוות:
וצוית שוטרים לבל הפר פנים. ושבועת העדות ושבועת
חפזתן: ושבועת העלם דבר שלום גזל והשב אברה: זקוק
בית דין בדרישה ובחקירה. סנהדרין גדולה וסנהדרין קטנה:
חזק בית דין בארבע מיתות. עברה ועברה ועונש שלה:
טריפה להשליך ונבלה למפוזר לנכרי. כל חלב וכל דם
שלא לאכול: יין לנסף ושמן להדליק. ועשרון ושתי הלחם

גרש

נכתב מהר"ל צו"ת של סימן כ"ט וזה לשונו: ר' שמעון הגדול בר יצחק החסיד צ"ר אבן הגדול בתורה בחכמה ובעשר ובסודי סודות לדרוש כל אלה ואלה צו"ת פנים הוא ר' אבן הגדול אשר יצא מרעו של הרב ר' יוסף חזקן בן ר' שמעון שיסר אחרת אתה הנחלת וכו' יע"ש. והנה באזהרה מחזורים הרפ"ט קודם הפיוט הזה פעם קלוש על שמחה המחבר גם כן מלות דרבנן ואיני יודע שום קושי על זה הלא מסקנת הגמרא דשבת דף כ"ג ע"א דמזכרים על הדלקת כר חטובה ומקשה הצמח והיכן טונו ומסיק מן ולא תסור. ובגמרא דמגילה דף י"ט ע"ב ע"פ ועליהם ככל הדברים וכו' דרשו חז"ל שהראה הקב"ה למשה דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים ומה שהסופרים עתידים לחדש ומאי כיוו מקרא מגילה ופיוט בגמ' דחולין דף ק"ו ומלאכי און לרבי מדברי הרמב"ם זלה"ה שכתב בפ' הלכה ב' דהלכות ברכות שנלמדינו מן התורה לשמוע למלות חכמים שאמרו על פי התורה אשר ירוך ולכן אין צד דבר להפקש. דברי המגיה:

אתה הנחלת וכו'. כמ"ש כאשר יסר איש את בנו וכו'. בימיך כתבת וכו'. (כמ"ש מימינו אש דת לנו: ובאצבעותיך חקקת. כמ"ש כתובים באצבע אלהים): ומתנת מוסר בנותני מוסר. כמ"ש כי יתן איש מוסר בעמיתו כאשר עשה כן וכו' ואמר חז"ל חמון: כל שוחד וכו'. כמ"ש ולא תקחו שוחד לנפש חלוא: ושבועת העדות. כמ"ש ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה: הפקדון. כמ"ש שבעת ה' היה בין שניהם: העלם דבר. כמ"ש נפש כי תשבע וגו': זיקוק בית דין. שזדקקי לחקור העדות ב' חקירות וכו' דריקות: סנהדרין גדולה. ע"א בלשון הגזית: סנהדרין קטנה. כ"ג בכל פה: ופלך: חזק וכו'. ב' דריכים להתחזק בדין: בארבע מיתות. סקילה שריפה הרג וחנק שלא יחוסו על אגוד נפש: עבירה וכו'.

מוסף ליום ראשון של שבועות שעה

נָרַשׁ קָלִי וְכַרְמִל: פְּהֵגִים לְשָׁרֵת וְלִיּוֹם לְשִׁזְרָר. תְּרוּמוֹת
וּמַעֲשֵׂרוֹת זְעִירֵי מִגְרָשׁ: לַחַיִּים וְהַזֹּרֵעַ וְהַקֹּבֶה לְתֵת לִכְהֵן:
מֵאֵת הָעָם וּמֵאֵת זֹבְחֵי הַזֶּבֶחַ. רֹאשִׁית הַגֶּזַז מִנִּזְוֵי צֶאֱן:
מֵעֵשֶׂר בְּהֶמָּה וּקְדוֹשׁ בְּכוֹרוֹת. וּפְדִיּוֹן הַבֶּן וְנֶדֶר וְהַקֹּדֶשׁ:
נִטָּע רִבְעֵי וְדוֹי מֵעֵשֶׂר. מִקְרָא בְּכוֹרִים בְּרִכּוֹת וּקְלָדוֹת:
שִׁמְחַת בֵּית הַשְּׂאֵבָה לְשִׁמּוּחַ בְּחֵג. סִבָּה וְלֹלֶב וְעֶרְבָה וְנִסּוּךְ
הַמִּים: עֲרִיֹת לְהַפְרִישׁ נָדָה לְהַרְחִיק. חֲלִיצָה וִיבּוּם וְסִפּוּר
בְּרִיתוֹת: פָּרֶשֶׁת סוּטָה וּפָרֶשֶׁת עֲגָלָה עֲרוּפָה. תְּפִלִּין וּמִזְוֵזוֹת
וּמִצּוֹת צִיצִית: צִוֵּאת כְּהֵנִים לְבָרֶךְ קָהֵל וְעֵדָה. וּפְקוּדֵי לִיּוֹם
לְעֹנוֹת בְּקוֹל רֹם: קְרִיאַת מוֹעֲדִים וְזִמְנֵי רִגְלִים. תְּקִיעָה
בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְעִנּוֹי נֶפֶשׁ בְּיוֹם הַכְּפוּרִים: רִגְלִים לְעֵלּוֹת
בְּשָׁלוֹשׁ פְּעָמֵי שָׁנָה. וּמִתְנוֹת יָדִים מִבְּרִכּוֹתֶיהָ: שְׁלָמִים
וְשִׁלּוֹת זִבְחִים וְנִסְכִּים. נֶדָרִים וְנִגְבּוֹת חֲטָאוֹת וְאַשְׁמוֹת:
תְּמִידִין וּמוֹסָפִין בְּשַׁבָּתוֹת וּבְחֻדְשֵׁים וּבְמוֹעֲדִים. וּכְלֵי
הַקֹּדֶשׁ לְשָׁרֵת לִפְנֵיו:

ע"פ חשר"ק

תּוֹרָה וּמִנְחָה בְּשֶׁבֶה וּשְׁעִירָה. תּוֹרִים וּבְנֵי יוֹנָה וְעִשְׂרִית
הָאִיפָה: שְׁמִטִּים וְיִזְבָּלוֹת וְחָשׁוּב תְּקוּפּוֹת. וְסִפִּירַת
הָעוֹמֵר שְׁבַע שָׁבָעוֹת: רִבִּית הָאוֹכֵל וְנֶשֶׁךְ הַכֶּסֶף. הַשְּׁמִטָּה
מִלּוֹה וּגְאֻלַּת מִמֶּכֶר: קְרִיאַת דְּרוֹר וְשִׁלּוֹת חֲפָשִׁי. חֲפוּשׁ
הַנֶּרְצֵעַ בִּיזְבֵּל וְהָאֵמָה בְּסֶמֶן: צֶדֶק צֶדֶק לְרִדּוֹף אֶמֶת
וּמִשְׁפָּט לַעֲשׂוֹת: פְּעֻלַּת שָׂכִיר בַּל תִּלֵּן עַד בּוֹקֶר. פְּלִיאַת
הַדִּין לְלַמֵּד מִלְּשֹׁכַת הַנְּזוּת. וּמִיתַת חֲנֹק לַעֲשׂוֹת בְּזִרְזוֹן: עֲשִׂית
מַעֲקָה לְבַל יִפּוֹל הַנוֹפֵל. וְעִירֵי מִקְלָט לְרוֹצֵחַ בְּבֵלִי דָעַת:
סִדְרֵי קָרֵב וּמִשׁוּחַ מִלְּחָמָה. אֲזִהָרַת שׁוֹטְרִים וְשָׂרֵי צְבָאוֹת:

נקיות

וכו' לרדן בעונש עבירה: לנסך על גבי המזבח: להדליק במשכן: ועשרון סולת לכל כבש: ושתי הלחם וכו'.
העומר של ענרת: נרש וכו'. שאסור לאכול עד הבאת העומר: כמע רבעי' כמ"ש ובשנה הרביעית יהיה כל פרוי קודש
וכו': שמחת בית השואבה מפורש בנמרא דסוכה פרק החליל: וניסוך המים בחג: עריות להפריש (צלשון הזה
כולל כל י"ט לאוין הכתובים בפרשת עריות): ופיקוד ליום וכו'. מצוה לקרות ברכות וקללות בקול רם כמ"ש וענו הלוים:
תקיעה בראש השנה וענוי נפש ביום הכפורים לקמן בפיוט המתחיל אוהל מועד חשיב ג"כ העברת שופר בר"ה וענוי נפש ביום
כפורים אבל הנדרסא ככונה לקמן העברת שופר ביום הכפורים והיינו ציובל (וגם יש בו מצות עשה להתענות ביום הכפורים
כמ"ש ועניתם את נפשתיכם ומצות לא תעשה שלא לאכול ולשתות ביום הכפורים כמ"ש כי כל הנפש אשר לא תעונה וכו'):
תמידין זמנם להקריבם בכל יום: ומוספין דווקא בשבתות ובחדשים ובמועדים:

תורה ומנחה וכשנה ושעירה תורים ובני יונה ושעירית האיפה: צאים על שבעת העדות ועל העלם דבר: כרע ציובל
דוקא ציובל: והאמה בסימן (יזלאה גם בסימני נערות מה שאינו שייך בעדר): פליאת הדין כמ"ש כי
יפלא ממך דבר: ללמד מלשכת הגזית (כמ"ש וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר ה') סדרי קרב: כמ"ש והיה כקרבנם
אל המלחמה: ומשוח כמ"ש ונגש הכהן: אהרת שוטרים כמ"ש ויסעו השוטרים וכו': נקיות לבית וכו' כמ"ש נקי
יהיה

מוסף ליום ראשון של שבועות

נְקִיּוֹת לְבֵית לֵבָא לְשִׁמּוֹחַ בְּפִלָּה. מֵאֲרִם וּבֹנָה וְנוֹטֵעַ וְרֹךְ
הַלֵּבב וְקִדּוּשׁ מַחֲנֶה מַעֲרֹת דָּבָר: מוֹצֵא שְׁפָרַיִם בְּדָבָר
וּשְׁבוּעַת הָאִסּוּר. וּפְצֵת פֶּה בְּנֶדֶר לְהַפֵּר וּלְקַיֵּם: לְבִישׁת
שְׁעִטָּנוּ וּכְלָאֵי הַפָּרִם. הִרְבַּעַת בְּהֶמָּה וְהִרְבַּבְתָּ הָאֱלֹן:
פְּתָנוֹת כְּבוֹד לְהַלְבִּישׁ לִכְהֻנִּים. וְאִזְהַרְתָּ עֲבוּדָה לְבַל יִקְרַב
כָּל זָר. יִדְעוּנִים לְהַשְׁמִיד וְאֹבֹת לְהַכְרִית. לְהִיּוֹת תְּמִימִים
לְקַבֵּל תְּמִימָה: טַהֲרָה וְנְקִיּוֹת מִלֵּבָא מִמָּזֹר בְּקָהֶל. עֲמוּנִי
וּמוֹאֲבִי פְצוּעֵ דָבָה וּכְרוֹת שְׁפָכָה: חֲסִימָה וּפְרִיקָה וְרוֹזֻכַּחַת
וּשְׁנָאָה. וְקַלְלַת חֵרֶשׁ וּמַכְשׁוֹל עוֹר: זְרִיזוֹת לְהַבְדִּיל בֵּין
הַטָּמֵא לַטָּהוֹר. וְשִׁקּוּץ חַיָּה וּבְהֶמָּה טָמְאָה הַמּוֹבִדִּלָּה לַטָּמֵא
וְאֹתוֹ וְאֵת בְּנוֹ בְּיוֹם אַחֵר. וְגִיד הַנֶּשֶׁה וְאַבְר מִן הַחֵי וּבִשָּׁר
בְּחֵלֶב: הַחֵיָאֵת אֶחָ וְהַלּוֹאֵת אֶבְיֹן. חֲבִילַת רַחִים וְרֶכֶב
וְהַשְׁבֵּת הָעֲבוּט: דְּבָרֵי הוֹדִיתָ עוֹן וְקִרְבֵּן חַטָּאת. סְמִיכָה
וְתִנּוּפָה כְּפָרָה וּסְלִיחָה: גִּנְבָה וְאַבְדָּה טֶרֶפָה וּשְׁבוּרָה וּשְׁבוּיָה:
תְּשֻׁלוּמֵי כֶּפֶל וְתְשֻׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וְחֲמִשָּׁה. שׁוֹמֵר חֲנָם וְהַשּׁוֹאֵל
נוֹשֵׂא שָׂכָר וְהַשּׁוֹכֵר: בֵּיעוֹר חֲמִץ וְאַכִּילַת מֵצָה. זְכוּרֹן חֹק
לְחוּג כָּל שִׁבְעַת הַיָּמִים: אָף פָּרַשְׁתָּ שְׁקָלִים לְהַזְכִּיר אֹתָהּ
בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה. וּפְוִרְעָנוֹת עֲמֶלֶק וּפָרָה אֲדָמָה וְהַחוּדָשׁ
הַזֶּה לָכֶם:

ע"פ א"ב.

אַבְחָנַת מוֹמִים מְלַהֲגִישׁ בְּעַל מוֹם. מוֹמֵי אָדָם וּמוֹמֵי
בְּהֶמָּה: בְּרִית מֶלֶח שְׁלֵא לְהַשְׁבִּית. לְהַקְרִיב
אֹתָהּ עַל כָּל קִרְבָּן: גַּם בְּלִילָה וּפְתִיתָה קְמִיצָה וְהַקְטָרָה.
הַקְרָבָה וְהַנֶּשֶׁה קִבְּלָה וְהַזִּיחָה: דִּין הַכְּבוֹד לְטוֹל פִּי שָׁנִים.
וּמִשְׁפָּט אִישׁ כִּי יָמוּת וּבֹן אֵין לוֹ: הַנְּצִים יַחַד לְקוּץ כָּף שׁוֹלַחַת
יָד בְּמַבּוּשָׁיו. מְגֵרָה מְדוּן. וְשֵׁלֵא יְהִי כְּלִי גִבֹר עַל אִשָּׁה וְשִׁמְלַת

אשה

יהיה לביטול שנה אחת: קדוש מחנה: כמ"ש והיה מחנך קדוש: מערות דבר: כמ"ש ולא יראה בך ערות דבר: מוצא
שפתיים: כמ"ש מוצא שפתך תשמור ופשיית וכו': ושנועת האיסור: אשר יאמר האדם על כפשו: ופשיית פה וכו': להפר
ולהחזיר או לקיים: להיות תמימים: כמ"ש תמים תהיה וכו': לקבל תמימה: התורה כמ"ש תורת ה' תמימה: טהרה וכו':
מ"ש התורה לא יבא ממזר הוא בשביל טהרה ונקיות וכן עמוכי וכו': חסימה: כמ"ש לא תחוסס וכו': ופריקה: כמ"ש
כי תראה חמור שונאך וכו' עוזב תעזוב: זריזות להבדיל וכו': צריך לזרז עצמו כדי שידע להבדיל אחרי כן לשקץ המונדלות
ולטמא אותה: החיאת אה: כמ"ש וחי אחיך עמך: דברי הודית: כמ"ש שררך להתודות על עונותיו: גבנה ואבדה: ששומר
שכר חייב לשלם: טרפה וכו': כמ"ש ומת או נשבר או נשבה אס מרף וכו': חוק: חוק המועד: פרשת שקלים: דתגן
צמחית שקלים צא' צאדר משמיעין על השקלים וזכר לדבר ונשלמה פרים שפתינו וכל אלו ד' פרשיות מפורשים בנמרץ דמגילה:
אַבְחָנַת וכו': להבחין בהמה שלא יקריב בעל מוס: ופתיחה: כמ"ש פתחת אותה פתים: קבלה וכו': קבלת דם
והאיתו: הגליס יחד וכו': כמ"ש כי יגלו וכו': והקדשת גירי דקדק וכו': להקריב ולהמשיך הגרים כמ"ש
ולאגתם

מוסף ליום ראשון של שבועות שעט

אֲשֶׁה עַל גִּבּוֹר. וְהִקְרַבְתִּי גִירִי צֶדֶק לְגוֹר יְחִיד. וְלִקְיִים חֲקִים
בְּמַחֲפָשִׁי מִפֶּרֶךְ צוּעִנִים. וְלַחֹן גִּירִי שֶׁעַר וְלֹהֵאכִילִם נְבִלוֹת:
זְרִיקַת דָּם וְהִקְטֹר חֲלָבִים. לְשֶׁרוֹף בְּאֵשׁ בְּבוֹקֶר כָּל הַנֶּאֱכָלִים
לְיוֹם אֶחָד: חֶרֶם וְחִלָּה וְשֶׁמֶן שֶׁרְפָה לְחֵת לִכְהֹן. וְהָאֵשׁ
הַמוֹשֵׁב מִמִּי שֶׁאֵין לוֹ גּוֹאֵל: טַמְאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לַעֲשׂוֹת
פֶּסַח שְׁנִי. וְכֵן הוֹצֵאת בָּשָׂר חוֹצֵה וְשִׁבִּירַת הָעֶצֶם: יִצִּיקַת
שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ כְּהֵן גָּדוֹל. לְמִלֵּא יָדָיו לְכַהֵן תַּחַת
אָבִיו: כָּל מַעֲשֵׂה יוֹם הַפְּפוּרִים לַעֲשׂוֹתָם בְּתִקְנָן. לְכַפֵּר עַל
חַטֹּאתֵינוּ אֶחָת בַּשָּׁנָה: לְקוֹם מִפְּנֵי שִׁיבָה וְלִהְדֹר פְּנֵי זָקֵן:
אֲזַהֲרֶת שְׂלֵא תֵלֶךְ רֶכִיל וְשְׂלֵא לַעֲמוֹד עַל דָּם רַע: מִצּוֹת
דִּין חֹחֹבֶל בְּחִבְרֹן לְחִיבוֹ בְּחִמְשָׁה דְּבָרִים בְּנוֹק וְצַעַר וְרַפּוּי
וְשִׁבְרָת וּבִשְׁתָּה. וְנוֹגֵף אֲשֶׁה הָרָה לְשֵׁלֶם דָּמִי וְלָדוֹת: נִקְיָמָה
וְנִטְיָרָה לְהִרְחִיק מִלֵּב. וְשׂוֹכֵב עִם נְחֻרְפָּה לְהִבְיֵא אֵיל אֲשָׁם.
שָׁרֵט לְנֶפֶשׁ וּכְתָבַת קַעֲקַע. קֶרַחַת וְהִקְפַּח רֹאשׁ וְהִשְׁחַתְתָּ
פֶּאת זָקֵן: עוֹרֶךְ וּמִפְּלִיא בְּנֶדֶר וְתַמּוּרַת בְּהֵמָה בְּבִהְמָה.
אֶתְנֶן זֹנָה וּמַחִיר כָּלֵב לְתַעֵב מִדְּבִיר קוֹרֵשׁ: פּוֹעֵל הַבֵּא
בְּקִמַּת רַע שְׂלֵא לְהִנִּיף חֶרֶם. וְשִׁכִּיר הַבֵּא בְּכֶרֶם שְׂלֵא לְתַן
אֶל כְּלִי: צִוֵּאת בּוֹצֵר הַכֶּרֶם לְהִשְׁאִיר עוֹלָלוֹת. וְחֹבֵט זֵתִים
שְׂלֵא לְפֹאֵר אַחֲרָיו: קָרֵב בְּחִלָּל חֶרֶב וְנוֹגֵעַ בְּמַת אוֹ בְּעֶצֶם
אָדָם אוֹ בְּקֶבֶר יִטְמָא שְׁבַעַת יָמִים. לְהוֹזִיר עָלָיו מִי הַנִּדָּה
בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי: רֹאשִׁית נִגְעִים לְהַחֲלִיט וּלְהַסְגִּיר.
בְּהֶרֶת וְצִרְבַת שְׂאֵת וּסְפַחַת: שְׁחִין וּמִכּוּה וְנִתְקִי רֹאשׁ וְזָקֵן.
קֶרַחַת וְגִבְחַת וְכָל בּוֹהֵק לְטָהָר: תּוֹרַת צֶמֶר וּפְשָׁתִים בְּגָד
הַשֵּׁתִי וְהָעֶרֶב. לְקָרוֹעַ וּלְשֶׁרוֹף וּלְכַבֵּם שְׁנִית:

ע"פ חש"ק.
הוֹצֵאת מִשְׁרַת אֶל מַחֲוֶן לְמַחְנָה. לְטָהָר הַמִּצְוֶרֶע בְּעֵץ
אֶרֶז וְאֶזֶב וּבִשְׁנֵי חוֹלְעֵת. שְׁחִיטַת צִפּוֹר אֶחָת

ושלוח

וְהַבְּחֵם אֶת הַגֵּר: מִפֶּרֶךְ צוּעִנִים * (מַעֲבֹדֹת פֶּרֶךְ מִצְרַיִם כִּמְ"שׁ וְהַבְּחֵם אֶת הַגֵּר כִּי גֵרִים הֵייתָם בְּאַרְץ מִצְרַיִם): וְלַחֹן
וְכוֹ" * כִּמְ"שׁ לְגִיר שֶׁעַר צֶדֶק וְהַקְרַבְתִּי גִיר צֶדֶק שֶׁקֶבְלוֹ הַתּוֹרָה וְגִיר שֶׁעַר הַמָּה
אֲמוּנוֹת הַגֵּרִים בְּאַרְצָם שֶׁלָּא קִבְּלוּ הַתּוֹרָה: שֶׁמֶן שְׂרִיפָה * הוּא שֶׁמֶן תְּרוּמָה שֶׁנִּמְסָה הַעוֹמֵד לְשְׂרִיפָה: מִמִּי שֶׁאֵין לוֹ גּוֹאֵל * זֶה
גּוֹל הַגֵּר שֶׁיֵּתֵן לְכַהֲנִים: כְּחֶרֶף * שְׂמֵחָה חֲרוּפָה: וְחֶמְלִיא בְּכֶדֶר * כִּמְ"שׁ כִּי יִפְלִיא כְּדֹר: מִדְּבִיר * מִהֵיכַל שֶׁלֹּא לְהִבְיֵא
לְבֵה"מ: בְּחִלָּל חֶרֶב * חֶרֶב הִיא כְּחִלָּל לַעֲשׂוֹת הַכּוֹנֵעַ בּוֹ אֶת הַמּוֹמָאֵה: לְקָרוֹעַ וּלְשֶׁרוֹף * פְּעָמִים רַק לְקָרוֹעַ וּפְעָמִים
לְשֶׁרוֹף מִמֶּשׁ כִּמְ"שׁ פַּחַח הִיא בְּקֶרַחַת וְכוֹ' (אֵם פֶּשֶׁה לְאַחַר הַסֵּנֶר שׁוֹרֵף אֶת כָּל הַבְּגָד וְאֵם כְּשֶׁתִּגְדָּה מִמֶּה שֶׁהִיא קוֹרֵעַ מִקֶּם
הַנֶּגַע כְּמוֹתָר לְהִלָּה בְּרִמְצ"ס פֶּרֶךְ י"ג מִהִלְכוֹת מוֹמָאֵת רַעֲמַת): וְלִכְבֵּם שְׁנִית * כִּמְ"שׁ וְכַבֵּם שְׁנִית וְטָהָר:

תולאת

(2. 3.) (קצ) (190)

מוסף ליום ראשון של שבועות

ושלוח אֶחָת. תַּגְלִיחַת שְׁעַר רֹאשׁוֹ וַיִּקְנוּ וַיִּגְבוֹרַת עֵינָיו. רֹאשׁ
בְּהִנּוּת יָדָיו וּרְגָלָיו לְהַצִּיק בְּשִׁמְנִים. וַתִּנּוּךְ אֲזָנוֹ לְחַטָּא
בְּרָמִים: קִירוֹת בָּתִּים לְטַהֲרֵם מִנִּגְעַ. וְעַפְרָ נְתִיכָה לְהַשְׁלִיךְ
אֶל חוּץ: צִוְּיָת טַמְאָת הָזֶב וְנִלּוֹת דָּוָה. זָבָה גִּדָּה וַיִּזְלָדֶת
לְטַהֲרֵם בְּקֶרְבָּן: פָּתוּי לֵב אִישׁ אִם יֵרָאָה קָרִי. יָבֵא בָּמִים
לְפָנוֹת עָרֵב: עַל רֹאשׁ פְּהֵנִים שְׁלֵא לְהַעֲלוֹת פָּרַע. וּבִל
יִשְׁפִּירוּ נֶפֶשׁ עֵת יָבֵאוּ לְאַהֲלֵ: סִנְפִּיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בְּנִפְשׁוֹת
הַמִּים וְעוֹף טַמְאָ לְשִׁקָּץ וּלְאֶכּוֹל מִנְתָּר: נְתִיצָת פֶּסֶל
וּמִצָּבָה. וְאַלֹהֵי מִסְכָּה גִלּוּלִים וּפְסִילִים בִּלְיָ יַעֲלוּ עַל לֵב:
מוֹרָא וְכַבּוֹד אֵב וְאֵם. הִרְחַקֶת חֲמוּד בָּתִּים וְתֹארוֹת נָשִׁים:
לְעֹזֹב שִׁבְחָה וּלְהַנִּיחַ פָּאָה. לְהַשְׁאִיר לֶקֶט וּפְרִט לְעִנִּי וּלְגֵר:
בִּלְ חֵבֶר חֵבֶר וְדוֹרֵשׁ אֶל הַמִּתִּים. מְעֻנָּן וּמִנְחָשׁ וּמִכְשָׁף
וּמַעֲבִיר לְמוֹלָךְ: יוֹצֵר שְׁנָאִם וְהֵם תּוֹעֵבֵת גִּפְשׁוֹ. בִּלְ תִדְרֹשׁ
מֵהֶם פֶּן לְשַׁחֲתֵת תּוֹרֵשׁ: טָבֵל וְעַרְלָה וְדָאִי וְדִמְאִי וּמִתְקָן
וְעוֹשֶׂק גִּזֹּל וְתִשׁוּמַת יָד. וּבִלְ תֹּאכְלוּ עַל הַדָּם: חֹזֶק שְׁמִירַת
שִׁבְתָּ וּמוֹרָא מִקֹּדֶשׁ וְקִדּוּשׁ הָאָרֶץ. פֶּן תִּמְלֹא זָמָה: זְכוּת
וּמִישׁוֹר לְהַתְהַלֵּךְ בָּמוֹ. וּנְתִיב יִרְאָה לְעִשׂוֹתוֹ מֵאַהֲבָה:
וְאַרְחֻזֹת יְפוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. בִּלְיָ לְעִשׂוֹת עוֹלָם בְּמִדָּה
בְּמִשְׁקָל וּבְמִשׁוֹרָה: הִינֵן לְצִדִּיק וּמִדּוֹת לְהָאֱמִין. לְהַרְחִיק
אֲבֹן וְאֲבֹן מִבֵּית אִיפָה וְאִיפָה מִבֵּית: דְּבִת לְשׁוֹן הָרַע לְהַרְחִיק
מִפָּה. וְדוֹבֵר שְׁלוֹם אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ: גְּרוּשָׁה וְחִלְלָה זִוְנָה
לְהַבְדִּיל מִשְׁאֵר פְּהֵנִים. וְכֵהֵן גָּדוֹל לְתַת זִרְעוֹ בְּאִשָּׁה בְּתוֹלָה.

בשאר

תוצאת משרת וכו'. הכהן שחזרה לראות סימני פהרות של הכרוע צריך שיהי חוץ למחנה כמ"ש וילא הכהן אל מחוץ
למחנה וכו' ורואה וכו': צהנות * אצבע הראשון הנקרא גודל: לחשא * לטהר: וכוולות דוה * נקראת
מתנוולת על שם שהיא מתנוולת כשר"ל אין אשה רואה אל"כ כודעזעין כל איברייה: פתוי לב וכו' * אין אדם רואה קרי עד
שיפתנו לבנו להרהר: ישכירו * כמ"ש יין ושכר אל תשת: מנתר בחגבים * כמ"ש אשר לו כרעים ממעל לרגליו לכתר: שכתה
צעמדים: פיאה * בשדה: לקט ופרט * צברמים: חובר * מחצר נחשים וחיות: ודורש אל המתים * (כמו צעלת אוב
ודומיהם: מעונן * שאמר שעה פלוני יפה להתחיל ונותן זמן לכל דבר ודומיהם): מכחש * שפשה מפשה כיחושים כמו פתו
כפל מפיו צבי הפסיקו בדרך: מכשף * מעשה שידים: למולך * עובר הוא או מעביר בנו בין מדורות האש לע"ז: טבל *
שאינו מעושר לפעמים הוא טבל וודאי פעמים ספק כגון דמאי (וטבל וודאי הוא שידע צוודאי שאינם מעושרים * וטבל דמאי
הוא הקונה פירות מעם הארץ שאינו יודע אם מעושרים המה אם לאו): פרלה * שהם קודש הלולים לה' * דמאי אינו ממכין
סמנויה שהוא מדרבנן ומוכה ג"כ מתוקן שאין בכלל המצות כי מה מזה יש בו (ובאמת הפיימן מוכה עוד מצות שהם מדרבנן ואיכר
יודע מה קושית בזה הלוא מסקנת הגמרא בשבת דף כ"ג ע"א דמברכים על הדלקת כר חנוכה ומקשה הגמרא והיכן לנו ומסיק
מלא תסור או שאל אביך ויגדך וכו' יע"ש * ומונה עוד כמה מצות דרבנן וכמ"ש למעלה בזהתחלת הפיוט): זכות וכו' * כמ"ש
ובחרת בחיים וכתבי ירא את ה' וכו' אף שהתורה מזהה עליך ליראה את ה' עשה מאהבתו ולא תהיו כעבדים המשמשים לקבל
פרס וכל זה אינו ממכין מצוה רק מדת חסידות (ובאמת כתוב בתורה ואהבת את ה' אלהיך וכתבי אותו תעבוד ומצות יראת ה'
ואהבת ה' בכלל מצות עשה): וארחות וכו' * מכאן ואילך מונה מצות קיום העולם להיות הבריות נוחים זה לזה כגון שלא
לעשות עול במדה ובמשקל וכו': ולא בצפשות בהמה * אינו מזהר על טומאת צהמה:

מוסף ליום ראשון של שבועות שפ

בשאר לא יטמא במת מצוה יטמא. בנפשות אדם ולא
בנפשות בהמה: אז ילדי ביתו הם יאכלו בלחמו. אם
יגע בטמאה ויאכל בקדש הוא יכרת:

את שם המיוחד שלא לקלל. ושלא להזכיר בשם אלהים
אחרים: בת בהן פיתוחה מיתתה בשרפה. ואם תחלל
זרע לא תאכל בקדש: גרישת טמאים אל מחוץ למחנה.
וגזל הגר וכחש בעמיתו משלם קרן וחומש ומעילות: דברי
נזירות לטמאה ולתגלחת. ומלאכול כל משרת גפון מחרצנים
ועד זג: העברת תער על כל בשר לזים. ולהרים תרומה
מפעשר נחלתם: וכסוי הדם ומנע ומשא ואהל והסמ.
ואונן וטבול יום ומחוסר כפורים: זביחת בשר לאכול בתאווה
ונביא השקר שלא לשמוע לו: חקירת עדים ומסית ומדיח.
ועיר הנדחת לשרפה באש: טמאת ארבע ספקות וסוד
השסועה. ומעשר ראשון וקרבו נשיאים: יופי חלק בחלק
וממכר אבות. ופרשת המלך ומשיג גבול רעהו: כל עד
זומם לענוש וגדילים לעשות. משפט אהובה ושנואה ובן
סורר ומורה: לשלח הקן להביא יפת תואר. מצרי ואדומי
עד דור שלישי: מילה ורחיצה דמי טומאה ודמי טהרה.
ובל תסגיר עבד אל אדוניו: וקדש וקדשה וגונב נפש מאחיו:
נגיחה ונגיפה נשיכה רביצה ובעיטה. ודין יום אף ימים
וחפוש עבד פגעני בעינו אף בשנו: ספוק נופל למשכב
לרפאות שברו. ואם יתהלך בחוץ לתת שבתו: עברת
דלקה ושלוח בעירה. והורג בערמה ונמצא במחתרת.
פוחח וכורה בור ברשות הרבים לשלם נזקי נופל. מפתח

בתולה

את שם המיוחד וכו'. שאין המצדק השם חייב מיתה אלא על שם המיוחד: ומעילות. אשם מעילות: תרומה וכו'.
מעשר מן המעשר שהלויס כותכים לכהנים: ומנע ומשא וכו'. מנעו ומשאו של מת וטומאת אהל והסמ: ואונן.
יום ראשון קדש אונן: וטבול יום. שלא העריב שמשו: ומחוסר כפורים. שלא הביאו קרבנס: לאכול בתאווה. כדמקדש
בפ"ק דחולין מפסוק ואמרת אוכלה בשר וכו': מסית. ליחיד: ומדיח. לרבים כגון עיר הכדחת: ארבע ספקות. בעופות
במאות הם ארבע יתירה ופעם ואין קורקצו כקלף ביד דורס ואוכל כדאיחא צפרק אלו טרפות. או ידיעות הטומאה והעלם
קודש או העלם מקדש הרי צ' ודיעת מקדש וקודש והעלם דבר הרי ארבע: וסוד השסועה. כדאיחא בגמרא פרק אלו טרפות
פ"ר חנן צ"ר אבא בריה דרבי עננה שיש לה שני גבין ושני שדראות ולכן קורא אותה סוד השסועה מפני שלא נמצא בעולם צריה
הדופ לנו כזו ומסורת התורה הוא: וקרבו נשיאים. כמ"ש אשר נשיא יחטא: חלק כחלק. כמ"ש חלק כחלק יאכלו לנדר
במכריו על האבות: פרשת המלך. כגון לא ירבה לו נשים: ורחיצה. שמחלל שבת על רחיצת התינוק למולו כדאיחא בגמרא
דשבת צפרק ר"א דמילה: נגיחה וכו'. צפור מועד נגיחה צפרק: נגיפה. צנוף: נשיכה. תולדות השן: רביצה.
אשם עשתה הפסד דרך שכיחה: ובעיטה. צרגלים כדאיחא כל זה בגמרא דפ"ק וכלמד מפסוקים: ספוק נופל. להספיק
לזמון: ושלוח בעירה. ובער בשדה אחר: וכורה. כי יכרה אש בור ואפילו כורה אחד בור פחות מעשרה טפחים ונא

השני

מוסף ליום ראשון של שבועות

בְּתוֹלָה לְשִׁקוֹל מוֹהָר וְחֹפְשָׁה לְשִׁלֹם קָנָם: צִוְּיָת בִּל קָלֶלֶת
חֶרֶשׁ שׁוֹפֵט וְנָשִׂיא. מִלֵּאָה וְדַמְעָה שְׁלֵא לְאַחֵר. קוֹל לְהַרְיֵעַ
בְּחִצּוֹצְרוֹת וְלִהְסִיעַ מַחְנֹת. וּמַשִּׁים עֲלִילוֹת לְעִנְשׁוֹ בְּמִמּוֹן:
רַחֲבָה בְּגִבּוֹלוֹתֶיהָ לְהִנְחִיל אֲדוֹן לְשִׁבְטִים. וְשֵׁלֵא תִסּוֹב
נִחְלָה מִמִּטָּה לְמִטָּה אַחֵר: שְׁבוּעַת שׁוֹא וְחִלּוֹל הַשֵּׁם. וְשׁוֹכֵב
עִם בַּהֲמָה וְהָאִשָּׁה הַנִּרְבֶּעֶת לְבַהֲמָה: תוֹעִים בְּדֶרֶךְ לְהָשִׁיב
לְאֵחַ וּלְאֹיֵב. וְאִם רָחוֹק מִמֶּנּוּ תִּהְיֶה עִמּוֹ עַד דְּרִישָׁה:

תּוֹרָה^{ע"פ חש"ק} לְשִׁמּוֹר תַּעֲוִירָה לְנִצּוֹר. תִּקּוֹת מִכְשָׁף לְסִקְלוֹ בְּאֵבֹן:
שִׁמְעֵה שׁוֹא שְׁלֵא לְשֵׂא. וְנָקִי וְצָדִיק שְׁלֵא לְהַרְגוֹ: רִיב
דָּלִים שְׁלֵא לְהַשּׁוֹת. אַחֲרֵי רַבִּים בִּל תִּהְיֶה לְרַעוּת: קְרוּשִׁים
תִּהְיוּ בְּבִנְיֵי אֱלֹהִים. לְקָרוֹא שְׁלוֹם בְּמִלְחָמָה וְשְׁלֵא לְקוֹץ כָּל
עֵץ מֵאֲכָל: צֵאן פִּסְחִים שְׁלֵא לְזַבּוֹחַ עַל חִמּוֹץ. נֹא וּבִשְׁל
מִכְשָׁל בִּל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ: פֶּן יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בָּתּוֹ לְאִמָּה.
בְּצֵאת הָעֶבְרִים בִּל יוֹצִיאָנָה: עִם נִכְרִי לֹא יִמְשַׁל לְמִכְרָה:
אֲדוֹן אִם לֹא יַעֲדָה יִפְדֶּנָּה הָאֵב: שְׁמָה צִלַּע לְגִינוֹ בְּבֵית.
יִכְבֵּר אוֹתָהּ בְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת: נִפְשׁוּ אִם תִּתְּאוּהָ לְשֵׂא אִשָּׁה
אַחֲרֶת. שְׂאֵרָה בְּסוּתָהּ וְעִנְתָּהּ לֹא יִגְרַע מִמֶּנָּה: מִשְׁלֵשׁ
אֵלֶּה אִם יִמְנַעֲנָה. תִּצַּא חֲנָם בִּלֹּא מִתַּת כֶּסֶף: לֹא לְהַתְחַתֵּן
בְּגוֹיֵי הָאָרֶצוֹת וְלֹא לְחֲנָם וְלֹא לְכַרּוֹת בְּרִית עִמָּם. וְנִבְלַת
חוֹטֵא נִחְלָה בִּל תִּלְוֶה עַל עֵץ: בָּנוֹם סְמָמָנִים וְסִדֵּר פְּטוּמִים.
וְשִׁמּוֹן מִמֶּלֶח וּקְטוֹרֶת הַסָּמִים: יְרִיעוֹת וּלְלֹאֹת קָרְסִים
וּקְרָשִׁים. וָוִים וּבְרִיחִים וְעִמּוּדִים וְאֲדָנִים וִיתְרוֹת לְמִשְׁכָּן:
טוֹהַר מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב וּמִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת. וּמִכְבָּר וּכְרֹפֶת וּסִירוֹתָיו
לְרִשְׁנוֹ: חֲנוּךְ מִנּוֹרָה וְנִירוֹתֶיהָ קִנִּיָּה גְבִיעִיהָ כִּפְתּוֹרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ
וּמִלְקָחֶיהָ וּמַחְתּוֹתֶיהָ לַעֲשׂוֹת מִכְבָּר זָהָב: זָכָר לַחֵם הַפָּנִים
לְעֶרְוֹךְ עַל הַשִּׁלְחָן. וּקְדוּשׁ יָדַיִם וְרַגְלֵי מִן הַבִּיֹּר: וּקְלָעִי

החצור

הַשִּׁי וְהַשְׁלִימוֹ לַעֲשֵׂה: כֹּזֵק נֹפֶל * שׁוֹר וְלֹא אֶדֶם חֲמוֹר וְלֹא כְלִים: תּוֹפְשָׁה * צֹאנִים: וְלִהְסִיעַ * כְּדִי לַהֲסִיעַ: וּמַשִּׁים
עֲלִילוֹת * כְּדִאִיתָא בְּגִמְרָא דְּב"מ אִס לֹא יִמְצֹא הַגִּבּוֹר אֶלֶּא בְּעִצְמוֹ גִּבּוֹ: תּוֹעִים * צַהֲמָה תּוֹעִה בְּדֶרֶךְ:
רַעוּת * לְשִׁמּוֹר תַּעֲוִירָה * זוֹ תּוֹרָה לְשׁוֹן עֲדוּת כַּמ"ש עֲדוּת ה' כֹּלֵמָנָה: תִּקּוֹת מִכְשָׁף * אֵין לְרַתְקוּהָ וְאַחֲרִית טוֹב: שְׁמַע
טוֹא * גַּם אִזְהִירָה לְדִין: לְרַעוּת * לְחִיב צְדִיקִי נִפְשׁוֹת צְרִיכִים לְחֹזֶר וּלְדוֹן אֲנִל לִזְכוּת כִּמְיָן אַחֵר הָרוֹב * כְּכִי
אֱלֹהִים * מִלֵּאָה הַגִּבּוֹר מִגְּלִי חֲטָא: כֹּלֵאֵת הַעֲבָדִים * בָּשׁוּ וְעִין: שְׁמָה זֶלַע וְכו' * אִס הָאֲדוֹן מַשִּׁים אוֹתָהּ אִשָּׁה לְבָנוֹ חִיב
לְכַדָּה כֹּלֵאֵת אַחֲרָת * כַּמִּשְׁפָּט הַבָּנוֹת * (בְּשֵׁאֵר כְּסוּת וְעוֹנָה כַּמ"ש לְקַמֵּן וְצַה הָאֵל כִּלְלֵי מַלְּוֹת פְּרִיָּה וְרַבִּיָּה לְכוֹנֶת הַפִּיִּימָן):
כְּנוֹם סְמָמָנִים * סִמְנֵי הַקְטוֹרֶת: פְּטוּמִים * לַפֶּסֶס זֶה עַם זֶה: זָד * חֶלֶק: וְכַזֵּב לִחוֹת * בְּמוֹזַח שְׁמָטָה לַעֲשׂוֹת חִלְל
בְּתוֹכוֹ

מוסף ליום ראשון של שבועות שפא

הַחֲצֵר וּשְׁתֵּי כִתְפוֹת. בָּתִּים לְבָדִים וְנִבּוֹב לְוַחוֹת: הַבָּאֵת
הַבָּדִים בְּטִבְעַת הָאָרֶז. מִסָּךְ וּמִכֶּסֶה לְאוֹהֶל פְּרוּכָת וּכְפוֹרֶת
וּשְׁנֵי כְרוּבִים: דָּקָה וְקָדָה קִנְיָה וְקִנְמוֹן מִזֶּרֶם וְנִטְף וּשְׁחֵלֶת וְחֵלֶבֶת
לְרִקּוּחַ בְּשָׁמִים: גַּם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שֶׁלֹּא לִבְעֵר אֵשׁ. לְהַסִּיק
עֲצֵי הַמַּעֲרָכָה בְּבֶקֶר בְּבֶקֶר: בְּגֵדֵי הַקֹּדֶשׁ לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת.
אוֹרִים וְרוּחִים וְאַרְבַּעַת טוֹרִים: אֶפֶס וְחוּשׁ וּמַעִיל וְצִיץ
הַזֶּהב וְנֹזֶר הַקֹּדֶשׁ. כְּתוּבָת וּמִכְנָסִים וּמִצְנָפֶת וְאַבְנֵט בֶּרֶךְ
וּמִגְבָּעוֹת:

ע"פ א"ב
אוֹהֶל מוֹעֵד לְנִטּוֹתוֹ בַּחֲסֵד. לְחֲנֹכוֹ בְּאֲשִׁים בְּיוֹם הַקִּמָּתוֹ:
בְּמַחֲבֶת וּבְמַרְחֶשֶׁת בְּחִלּוֹת וּבְרִקְיָקִים בְּסוּלֹת בְּשָׁמֶן
וּלְבֹנָה וּבְאַזְכָּרָה. שֶׁלֹּא לְהַקְרִיב לָשֶׁם כָּל שְׂאֹר וְכָל דָּבָשׁ:
גַּם נָשִׂיא וּמִשׁוּחַ עֵדָה וְיָחִיד. אִם יַחְטְאוּ בְּשׁוֹגֵג בְּקֶרֶבן יִרְצוּ
לְמִלָּךְ: דָּבָר שְׁמִיעַת קוֹל אֱלֹהִים אוֹ רָאָה אוֹ יָדַע. אִם לֹא
יָנִיד וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ: הוֹרִית בֵּית דִּין וּשְׁבוּעַת בְּטוּי וּפֶרֶת הַבָּא עַל
כָּל הַמִּצְוֹת. אֲשֶׁם וְדָאִי וְאֲשֶׁם תְּלוּי. וְקֶרֶבן אֶהְרֹן וּבָנָיו
לְחִצּוֹת בְּבוֹקֶר וּבְעֶרֶב. מִרְבֶּכֶת תְּפִינִי מִנְחַת פֶּהוּ וְכֹהֲנֹת:
זֶפֶק מִרְאָה וְנוֹצָה מְלִיקָה וְהַמִּצִּיָּה. וְהַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ בְּבִהֲמָה
וְשִׁסּוּעַ וּבֵל הַבְּדֵלָה בְּעוֹף: חֶלֶב וּשְׁתֵּי הַבְּלִיֹּת וְיִזְחָרֶת הַכֶּבֶד
וְהַעֲצָה. שְׁחִיטָת צֶאֱזָן בְּצִפּוֹן וְהַפְּרָשַׁת אֱלֹהִים וְאַמּוֹרִים:
טִמְאַת שֶׁרֶץ בְּבֶגֶד אִם בְּעוֹר אִם בְּשֶׁק אִם בְּכָל כְּלִי
עֵץ וְאוֹכֵל וּמִשְׁקָה וְכָל זֶרַע זָרַע מַעֲזֵן וּבֹזֵר תַּנּוּר וְכִירִים:
יָנַע בְּבֶשֶׁר קוֹדֶשׁ יְקֹדֶשׁ וּמִזֶּה מִדָּמָה יִכָּבֶם בְּגֵדֵיו. שְׁבִירָה
בְּכָלִי חֶרֶשׁ מְרִיקָה וּשְׁטִיפָה בְּכָלִי נְחוּשֶׁת. כָּל הוֹלֵךְ עַל גִּחוֹן
וְכָל הוֹלֵךְ עַל אֲרָבַע. חֲגָבִים טִמְאִים וְחֲגָבִים טְהוֹרִים:
לְהִרְחִיץ קָרֵב וּכְרָעִים וּלְהַנִּיף חֹזֶה וְשׂוֹק הַיָּמִין: וּפְרִים
הַנִּשְׂרָפִים וְשַׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח: מְלָקוֹת אֲרָבָעִים כְּדֵי רִשְׁעַת
אִישׁ. לְזִכּוֹת אֶת הַזֹּבָאִי וּלְחַיֵּב אֶת הַחַיִּב: נֶעְרָה הַמֵּאֲרָסָה

צִתּוּנו כַּמֶּשׁ כְּבוֹד לַחוֹת תַּעֲשֶׂה לוֹתוֹ: דָּקָה * לַעֲשׂוֹת קְטוֹרֶת הַסִּמִּים דָּקָה בָּאֵלֶּה הַמִּינִים קָנָה וּקְנָמוֹן:

אוֹהֶל מוֹעֵד לְנִטּוֹתוֹ בַּחֲסֵד * שִׁיחָה חֲסֵד לְיִשְׂרָאֵל מֵאֲזִינוּ שְׁבָעִים מִזֶּה לְנִטּוֹתוֹ: בְּאִשִּׁים * בְּקִרְבָּנוֹת: הַאִיִּת בֵּית דִּין
אִם הוֹרֵן בִּדְבָרֵינוּ: וְכִי הַזֶּה וְכו' * הַזֶּה עַל עַ"שׁ שֶׁקוֹל כְּנֶגֶד כָּל הַמִּצְוֹת: אֲשֶׁם וְדָאִי * כִּשְׁאֵל חֶלֶב בְּוֹדָאִי:
וְאֲשֶׁם חֲלוּי * כִּשְׁאֵל סֶפֶק חֶלֶב סֶפֶק שׁוֹמֵן: וְהַמִּלִּי * לְהִיטֵת כְּמִלֵּה דְמוּת עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ: וּמִזֶּה מִדָּמָה * מִדָּם פְּרִי אֲדוּמָה
כְּדֵי רִשְׁעַת אִישׁ * כַּמֶּשׁ כְּדֵי רִשְׁעָתוֹ אֲרָבָעִים יָכֵנוּ: וְהִיא תִּקְנָה * כַּמֶּשׁ וְלִנְעִרָה לֹא תַעֲשֶׂה דָבָר: סוֹד עֲבוּרִים * כַּמֶּשׁ

מוסף ליום ראשון של שבועות

כִּי תֵאֱנֶם בַּעֲלָה יִסְקַל וְהָיָא תִּנְקָה: סֵדֶר עֲבוּרִים. לְהַעֲנִיק
לְעֵבֶר וּלְאִמָּה. וְשֵׁלָא לְאִמִּין לֵב וְשֵׁלָא לְקַפּוּץ יָד מֵעֵנִי וְדָל:
עִם זִכְרֵי שְׁלָא לְשֹׁכֵב. וְכָל שְׂאֵר בְּשָׂר לְהִרְחִיק מִגּוּף: פֶּטֶר
חֲמוֹר לְפִדּוֹתוֹ בְּשָׂה. וְהַעֲבֵרְתָּ שׁוֹפָר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְעֲנִי
נֶפֶשׁ בְּיוֹם הַפְּפוּרִים: צֵאת עֶבֶר עֲבָרִי בַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית.
אִם יֵאָהֵב אֲדוֹנִי יִהְיֶה לוֹ עֶבֶר עוֹלָם עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל: קְדוּשָׁה
שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים בַּיּוֹבֵל. לָשׁוּב לְאַחֲזָה וּלְמִשְׁפָּחָה וּלְתַת נְאֻלָּה
לְאֶרֶץ שְׁלָא תִּמְכֹּר לְצִמְיֻתוֹת: רֹאשִׁית דָּגָן תִּירוּשׁ וַיֵּצֵאֲהָ
עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע מִתְּנוֹת בְּהֵנָה: שׁוֹחֵט וּמַעֲלָה בַחוּץ לְחֵיבוֹ
בֵּרַת. חֵק עוֹלָם שְׁלָא לְזִבּוּחַ לְשַׁעִירִים: תַּעֲוִיב בֶּן נֹכַר שְׁלָא
לֵאכּוֹל בַּפֶּסַח. כֹּהֲנִים בְּמוֹמִים לַפֶּסֶח וְלוֹיִם בַּשָּׁנִים:

ע"פ חשר"ק.

תִּשְׁמַח לִי בְּיוֹם שְׂמִיחָתְךָ וּבֵל תּוֹנוֹ אִישׁ אֶת עֲמִיתוֹ. וְגֵר
וַיְתוֹם וְאַלְמָנָה: שֵׁם מֶלֶךְ לִיחָד שִׁחְרִית וְעֶרְבִית.
בְּתֵי הַחֲצִרִים וּבְתֵי עָרֵי חוֹמָה: רֹאֶה עוֹר וּמִשְׁגָּהוּ בַדֶּרֶךְ
תִּשְׁיָגְהוּ קָלָלָה הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר: קוֹלַע וּמִכָּה רַעְהוּ בַּסֵּתֶר:
שׁוֹפֵךְ דָּם הָאָדָם בָּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפֹּךְ: צוּרֵי עַל הַסְּרוּס שְׂרוּעַ
וּקְלוּט. וּמַעֲוֶה וּכְתוּת וּנְתוּק וּכְרוּת. וְשֵׁלָא לְעֵבוֹד בְּכֹזֶר
שׁוֹר וְשֵׁלָא לְגֹז בְּכֹזֶר צֹאן: פְּנוּי מַעֲשֵׂר רֹאשׁוֹן מִתּוֹךְ הַבַּיִת.
וּמַעֲשֵׂר שְׁנִי מִן הָאוֹצָר: עַל אֲזֻנֵּיךָ לְתִקּוּיֶיךָ. לְחַפּוֹר וּלְכַסּוֹת
צֵאת מֵאֶכְלֶיךָ: סְפִיחֵי שְׁבִיעִית וּפְרֻט בָּרֶם וְזִית. לְשֹׁכֵר
וּלְתוֹשֵׁב וַיִּתְּרֵם לְחֵיה: נֶצַח תִּשְׁבּוֹת בְּהַמְתָּךְ בְּיוֹם מְנוּחָתְךָ.
וְגֵר וְעֵבֶר וְאִמָּה בְּמוֹף יְנוּחוּ: מִזְבַּח אֲדָמָה לְבָנוֹת בְּאַבְנֵים
שְׁלֵמוֹת. וּלְחֹזֶק עֲלֵיהֶם דָּת בָּאֵר הַיָּטֵב: לְתַת לְלוֹיִם מִנֵּת
חֶלֶק בָּאֶרֶץ. כִּי בְּיִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחָלוּ נַחֲלָה: כִּי יִרְבֶּה הַדֶּרֶךְ
לְשֹׂאת מַעֲשֵׂר שְׁנִי. יִפְדֶּהוּ בַּכֶּסֶף וַיַּעֲלֶהוּ לְעִיר הַקּוֹדֶשׁ: יִתֵּן
הַכֶּסֶף בְּכָל אוֹת נִפְשׁוֹ. בְּבִקָּר וּבְצֹאן וּבִיַּיִן וּבִשְׂכָר: טָרֶף

עשור

תמרתם ועשיתם כי היא חממתכם ובינתכם וכו': וכל שאר דבר וכו'. כמ"ש איש איש אל כל שאר דבריו: שוחט ומעלה וכו'.
כמ"ש איש איש מבני ישראל אשר ישחט וכו' ואל פתח אוהל מועד לא הביאו וכו': בן כמר. זה ישראל שנתגברו מעשיו לשמים
נס הוא לא יאכל בקרבן פסח: ולויים בשנים. כמ"ש מבן שלשים עד בן חמשים וכו' וזה הוא במשכן אבל בבית עולמים אינם
נפסלים אלא בקול כן הוא מסקנת הגמרא בחולין:

תשמוח לוי. כמ"ש ושמחת לפני ה' אלהיך וכו' אתה והלוי: שם מלך. הפייטן בחר בשם מלך שע"ק"ש מקבל עליו
מלכות שמים: קולע. משליך לכף הקלע או ציד: מעשר ראשון וכו'. כמ"ש בערתי הקודש מן הבית זה מעשר
שני: האוצר. כמ"ש מקצה שלש שנים וכו': לתח ללוים. אלו ערי מגדש: ולחוק וכו'. לחקוק ולכתוב כמ"ש בעבר הירדן
תקינו

מוסף ליום ראשון של שבועות ששכ

עשור תבואה בשנה השלישית. להוציא ולהניח בשערך
להשביע דלים: חלות פני אל בשבעת ימי החג. בפרי עץ
הדר ובקלום ערבי נחל: זמרה והלל לתת בהרם. ורוב
הודיות בכפות תמרים: וימים שמנה עשר ולילה אחד
לגמור בהם את ההלל. ובנולה עשרים ואחד יום ושני
לילות. ונר חנפה בעתה בל תשבית מאהלך. ברכה
והודאה על המזון באכלך ובשבעך: המליכהו עליך ביום
הזכרון. אוהב שלום ורודף שלום. והצנע לכת עם אלהיך.
הודע ולא הודע ושעירי עבודה זרה ושעירי רגלים ושעירי
ראשי חדשים. ושעירי יום הכפורים: דת המלאים ופסולי
המוקדשים. ושלא לחרוש בשור ובחמור יחדו: שהיה דרסה
חלדה הגרמה ועקור: גם תרומת בצק לתת לבחן. הפנול והלן
והנותר והיוצא והשחט חוץ לזמנו וחיוץ למקומו.
נזק וחצי נזק. ועשרים גרה. ובשקבלו פסולין וזרקו את דמם
הנתנין למעלה שנתנו למטה. והנתנין למטה שנתנו למעלה.
הנתנין בפנים שנתנו בחוץ. והנתנין בחוץ שנתנו בפנים.
והפסח והחטאת והאשם ששחטן שלא לשמן. אם עלול לא
ירדו: בביאה ובכסף ובשטר לקנות בהן את האשה. שרה
אחווה ושרה מקנה. רשומות קמוצות פתוחות וסתומות
נוטריקון קלות וחמורות: אזכרת מקרא מגלה ועצרת ויום
טבות. ראיה חגיגה ושמחה והקהל ותקון גדול:

אז

תקינו האנשים וכו' וכתוב וכתבת על האנשים את כל דברי התורה הזאת: בשנה השלישית * שנת המעשר: וימים שמנה
עשר * ח' ימים סוכות וח' ימים חנוכה ויום אחד פסח ויום אחד עצרת: ולילה אחד * של פסח כדאיתא בגמרא דתענית *
ובגולה * ימי חג וח' ימי חנוכה וב' ימי פסח וב' ימי עצרת וב' לילות של פסח: המליכהו וכו' * במלכות זכויות ושופרות *
אוהב שלום ורודף שלום והצנע לכת וכו' * זה אינו כתוב בתורה והוא בכלל וכשמת מכל דבר רע (וכמו שדרשו חז"ל מכל
דבור רע וככלל בו ג"כ רכילות ולה"ר ואם מוכע מה הוא ג"כ אוהב שלום): * ופסולי המוקדשין * מה יעשו בהם: תרומת צדק
חלה לתנו לכהן: הפיגול * ששחטו לאוכלו חוץ לזמנו או חוץ למקומו כדאיתא בגמרא דזבחים כמ"ש אם האכל יאכל ביום
השלישי לא יראה זה חוץ לזמנו וחוץ למקומו: והלן * שפסל בליכה: והיוצא * חוץ לחומה: והטמא * ומטמא טומאת הגוף
והבשחט וכו' * חוץ לזמנו קודם ח' ימים ללידה כמ"ש ומיום השמיני והלאה יראה וכו': * חוץ למקומו * קרבן ששחטו בנזפון
המזבח ושחטו במקום אחר: ועשרים גרה * לעבין שקלים הכתובים בתורה: וכשקבלו פסולין * זרים שקבלו או זרקו: הנתנין
למעלה * מחוט הסקרא והוא כותנם למטה: הנתנין בפנים * לפנים על הפרוכת ונתן על מזבח החיטון וכן אפכא:
אם עלו * אפילו שלא לשמן לא ירדו: רשומות * הרשום בכתב בפירוש: וקמוצות * שהם כקומן יד שהוא דבר מועט כד יס
להם מעט סמך מן התורה ואינם ככתבים בפירוש (כדא"ל במשכ"ל דחגיגה הטר כדרים יש לה סמך מן התורה כמ"ש לא יחל דברו)
פתוחות סתומות * פרושיות מקצתן פתוחות ומקצתן סתומות: נוטריקון * כגון כי ידע ודרשו חז"ל יראה ראתה כעתה (וכן
אכרי ר"ת אלא כפשי כתבית יהבית): * ויום טבות * בערב שבעות כשז רוחו ושמו טבות אם לא היו ישראל מקבלים
התורה היו כטבחים * ובמסנה צפ"ב דחגיגה איתא שיום אסרו חג של שבעות כקרא יום טבות שמביאים בו הרבה קרבנות ש"ט
הוא רק יום אחד ויש להם קרבנות להביא אחר י"ט: ראיה * עולת ראיה: חגיגה * שלמי חגיגה: ושמחה * לשמח ברגל:
והקהל * כמ"ש הקהל את העם וכו': ותקון גדול * שמחת בית השואבה ומפרש בגמרא מה תקנו גדול תקנו שהקיפוהו בגזומטרא
כדי שיהיו הנשים רואות מלמעה והאנשים מלמטה:

אז